

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12C/39/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112225000
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kordošová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2112225000.10

Uznesenie

Okresný súd Trnava v spore medzi stranami žalobcu: STEFE Trnava, s.r.o., Františkánska 16, Trnava, IČO: 36 277 215, zast. JUDr. Ružena Bubenčíková, advokátka, Kollárova 8, Trnava, a žalovaných: 1/ N. U., nar. XX.X.XXXX, 2/ R. U., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom A. V. X, M., žalovaná 2/ zastúpená splnomocneným zástupcom žalovaným 1/, o zaplatenie 475,23 eur s príslušenstvom, o späťvzatie žaloby, takto

rozhodol:

Konanie sa zastavuje.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Celý predmet konania predstavoval v čase vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 12C/39/2013-47 z 30.9.2013 nedoplatok z ročného vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytu za rok 2009 a za rok 2012 v celkovej výške 475,23 eur s príslušenstvom tvoriacim poplatok z omeškania 1 promile denne zo sumy 202,33 eur od 6.7.2010 do zaplatenia a 0,5 promile denne zo sumy 272,90 eur od 1.7.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Označeným rozsudkom tunajší súd žalobe žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/ vyhovel, uložil im povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 475,23 eur s poplatkom z omeškania 1 promile denne zo sumy 202,33 eur od 6.7.2010 do zaplatenia a 0,5 promile denne zo sumy 272,90 eur od 6.7.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku príslušenstva žalobu zamietol a rozhodol o súdnom poplatku a trovách konania.

Na odvolanie žalovaných Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením sp.zn. 25Co/58/2014 zo 17.12.2014 pripustil späťvzatie žaloby žalobcom v časti istiny 475,23 eur z dôvodu zaplatenia celkovej pohľadávky žalovaných na istinách u žalobcu, ktoré zahŕňali i žalovanú pohľadávku dňa 2.9.2014, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v tejto časti a konanie v danom rozsahu zastavil. Vo zvyšku napadnutej vyhovujúcej časti, teda v príslušenstve a vo výroku o trovách konania rozsudok okresného súdu zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že žalovaní namietali nesprávnosť vyúčtovaní, pretože podľa nich nevychádzali zo skutočne nameraných hodnôt v nich uvedených, žalobcom uvedené namerané a následne rozúčtované hodnoty neboli ničím preukázané. Vzhľadom na namietané bolo potrebné správnosť nameraných hodnôt dodaných služieb a ich vyúčtovanie preveriť súdom s tým, že pokiaľ nie je z jeho stany po odbornej stránke možné sa k tomu podujat', ide o prípad, kedy súd sám môže vykonať aj nenavrhovaný dôkaz, teda sám nariadiť potrebné znalecké dokazovanie.

Žalobca vypočutý na pojednávaní dňa 3.8.2016 uviedol, že vzhľadom na výšku požadovaného poplatku z omeškania, ktorý predstavuje po prepočte sumu 363,03 eur sa javí ďalšie pokračovanie v konaní, znalecké dokazovanie, pojednávania a iné úkony súdu ako nevhodné, preto berie žalobu i v časti príslušenstva späť a navrhuje konanie zastaviť. Zároveň žiadal priznať plnú náhradu trov konania, lebo

k späťvzatiu istiny došlo z dôvodov na strane žalovaného, keďže v priebehu odvolacieho konania istinu zaplatil.

Žalobca môže vziať žalobu späť (§ 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP“).

Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví (§ 145 ods. 1 CSP).

Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie (§ 146 ods. 1 CSP).

Žalovaný 1/ zastupujúci i žalovanú 2/ sa na pojednávaní dňa 3.8.2016 vyjadril, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby a zastavením konania, lebo istinu uhradil z dôvodu, že sa s mestom Trnava ako vlastníkom bytu dohodol, že po jej zaplatení mestské zastupiteľstvo súhlasilo so zotrvaním žalovaných v byte. Nezaplatil preto, že súhlasil s dlhom. Žiadal vykonať znalecké dokazovanie ohľadom prepočtu správnosti vyúčtovania nedoplatku za služby spojené s užívaním bytu.

Späťvzatie žaloby (návrhu na začatie konania) je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako účastníka konania s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp občianskeho súdneho konania). Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie žalovaný. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na postavenie účastníkov, najmä žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov. Ak súd dospeje k záveru o dôvodnosti požiadavky na prejednanie a rozhodnutie veci, môže v konaní pokračovať podľa § 96 ods. 2 O.s.p. (teraz § 146 ods. 1 veta prvá CSP), v opačnom prípade konanie zastaví (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 22.9.2010 sp. zn. 4Cdo/136/2010).

Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu (čl. 8 základných princípov CSP).

Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb (čl. 17 základných princípov CSP).

Žalobca vzal svoju žalobu v časti istiny späť po rozhodnutí prvoinštančného a pred rozhodnutím druhoinsťančného súdu a odvolací súd späťvzatie pripustil, rozsudok v tejto časti zrušil a konanie v danom rozsahu zastavil. Žalovaní sa k späťvzatiu v súdom stanovenej lehote nevyjadrili, preto súd predpokladal, že nemajú voči zastaveniu konania námietky a rozhodol takto. Vo zvyšku, t.j. o príslušenstve, ktoré predstavuje 363,03 eur, sa konalo ďalej, lebo v tejto časti odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Žalobca videl pokračovanie v ďalšom konaní, v ktorom pre rozhodnutie vo veci bolo potrebné nariadiť znalecké dokazovanie, za nehospodárne a svojim procesným dispozičným úkonom vzal žalobu na pojednávaní i v časti príslušenstva späť a žiadal konanie zastaviť.

Žalovaný 1/ zastupujúci i žalovanú 2/ trval na pokračovaní v konaní, nariadení znaleckého dokazovania vo veci, lebo mal za to, že žaloba je neopodstatnená. Súd sa zaoberal posúdením tvrdenia žalovaného 1/, či sa jedná o vážne dôvody, pre ktoré by mal konanie nezastaviť. Prihliadol pritom na výšku sumy, ktorá ostala predmetom konania, konkludentný súhlas s predchádzajúcim späťvzatím žaloby v časti istiny, zaplatením tejto istiny, na výšku trov žalovaným navrhovaného znaleckého dokazovania, ktoré by vznikli v ďalšom konaní, na možný výsledok konania, ktorý by v prípade úspechu žalovaných (k

čomu logicky smeruje ich obrana v konaní i navrhovaný dôkaz) viedol k zamietnutiu žaloby v časti príslušenstva, teda rovnako ako teraz by ho neboli povinní žalobcoví uhradiť a dospel teda k záveru, že ďalšie konanie je nehospodárne a nie sú tu vážne dôvody pre pokračovanie a navyšovanie jeho trov.

Súd preto konanie v súlade s ustanovením § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP zastavil.

Vnútrotná pohnútka žalobcu vedúca k späťvzatiu žaloby nezavahuje procesnej zodpovednosti žalobcu na zastavení konania. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej aj žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 OSP (teraz § 256 CSP).

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§255 ods. 2 CSP).

Súd žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania prihladnuc na čiastočné procesné zavinenie časti konania každou zo strán, lebo späťvzatie žaloby v časti istiny 475,23 eur zavinili žalovaní úhradou dlhu v priebehu konania a späťvzatie žaloby v časti príslušenstva, ktoré zostalo výlučným predmetom konania a vo vyčíslení predstavovalo 363,03 eur, bolo procesne zavinené žalobcom, keď žalobu vzal späť z dôvodu nehospodárnosti ďalšieho konania o nej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie na tunajšom súde v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia (§ 357 písm. a) CSP).

V odvolaní treba uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis; ďalej proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.